Mikä on Suomen Sisu?

Varis-verkosto

20.6.2017

Sisältö

Skenen haltuunotosta puolueen haltuunottoon – mikä on Suomen Sisu? 1/2 **3**
Kansallista ja kansainvälistä verkostoitumista 3
Metapolitiikasta puolueiden riveihin 4
Puolueen riveistä puoluejohtoon 5

Uusi aktivoituminen Olli Immosen johdolla 2013-2017 – mikä on Suomen Sisu? 2/2 **7**
2013 – 2014: Ensiaskeleet kaduilla 8
2015: Natsien kanssa haudalla, mediakohuja ja organisaation uudistus 9
2015-2016: nousu taittuu ja yhteistyökumppanit vakiintuvat 11
2017, puoluepolitiikan paluu: kunnallisvaalit ja Perussuomalaisten valtaaminen 12

Skenen haltuunotosta puolueen haltuunottoon – mikä on Suomen Sisu? 1/2

Suomen Sisu (SS) on nykyään Suomessa toimivista fasistisista järjestöistä pitkäikäisin. **Teemu Lahtinen**, **Mika Purjesalo** ja **Mikko Mikonmaa** perustivat järjestön Hakkapeliittojen päivänä 6.11. vuonna 1998 Suomalaisuuden liiton nuorisojärjestöksi. Emojärjestö katkaisi kuitenkin siteensä Suomen Sisuun vain kaksi vuotta myöhemmin, vuonna 2000. Sisu oli aiemmin samana vuonna muun muassa järjestänyt tukimielenosoituksen itävaltalaisen **Jörg Haiderin** Vapauspuolueelle ja sitä pidettiin yleisesti ja aivan oikeutetusti "natsihenkisenä". Esimerkiksi Suomen Sisun verkkosivuilleen kokoamassa "kansallismielisille suositeltavaa kirjallisuutta" –listassa mainostettiin muun muassa natsi-Saksan nuorisokasvattajan **Helmut Stellrechtin**, natsi-ideologi **Alfred Rosenbergin**, Ku-Klux Klanin suurlohikäärmeen **David Duken**, hindufasisti **Savitri Devin** ja englantilaisen uusfasistin **Derek Hollandin** kirjoja. "Ihmislajin taksonomisten ryhmien eroista"-nimiseen kategoriaan oli listattu kirjallisuutta, joka käsitteli rotuoppeja ihmisryhmien välisistä älykkyyseroista. Natsistinen kirjalista poistettiin SS:n sivuilta vasta vuonna 2013, kun järjestö uudisti sivujensa ulkoasua.

Suomalaisuuden liiton tuen ja toimistotilojen menetys oli kova isku nuorelle järjestölle, mutta SS sai organisoitua toimintansa uudelleen vuosien 2000 ja 2001 aikana. Samaan aikaan myös Suomalaisuuden liitto, joka oli aiemmin toiminut lähinnä nationalistisena perinneyhdistyksenä, ajautui fasistien, tai järjestön entisen puheenjohtajan **Martti Häikiön** sanoin "höyrypäisten fundamentalistien", valtaan. Suomen Sisu on siis (muutaman paikallisen skinikerhon lisäksi) ainoa fasistinen järjestö, jonka juuret ulottuvat katkeamattomasti 90-luvun fasistiseen ja natsistiseen liikehdintään.

Kansallista ja kansainvälistä verkostoitumista

2000-luvun ensimmäisen vuosikymmenen ajan Suomen Sisu toimi lähinnä fasistien, nationalistien ja rasistien yhteisenä kohtaamis- ja verkostoitumispaikkana sekä "keskustelukerhona", jonka tarkoitus oli luoda ja ylläpitää fasistista vastakulttuuria. Vuoden 2000 huhtikuussa Sisuun liittyneen sen kenties tunnetuimman jäsenen ja Perussuomalaisten nykyisen puheenjohtajan, **Jussi Halla-Ahon**, mukaan järjestön alkuvaiheen "keskeinen strateginen tavoite, jossa myös mielestäni onnistuttiin, oli *skenen haltuunotto*" (puhe SS:n suurkäräjillä 10.3.2013). Hänen mukaansa vuonna 2000 kansallismielisyys rinnastettiin lähinnä valtakunnanjohtaja Pekka Siitoimeen. SS:n tavoite oli ensin saada hallitseva asema tässä "skenessä" ja tarjota ohjelmallaan fasisteille ulospääsy 90-luvun natsiskini-imagon painolastista. Esikuvia uudelle poliittiselle identiteetille haettiin niin Ranskan "uuden oikeiston" metapoliittisista fasisteista kuin Suomen valkoisesta historiasta, Suojeluskunnista, Lapuan Liikkeestä ja Isänmaallisesta Kansanliikkeestä mustapaitoineen.

Suomen sisu tähtäsi ennen kaikkea suomalaisten fasistien verkostoitumiseen ja yhdistämiseen, mutta se osallistui aktiivisesti myös kansainväliseen yhteistyöhön eurooppalaisten fasististen ja

natsististen järjestöjen kanssa. Jo vuonna 1996 SS:n perustajajäsen ja pitkäaikainen puheenjohtaja Teemu Lahtinen oli osallistunut parin muun suomalaisen fasistin kanssa ranskalaisen Front Nationalen vappumarssiille ja onnistunut keräämään materiaalista tukea Isänmaalliselle kansanliikkeelle (IKL).

Vuonna 2003 SS:n delegaatio osallistui Ruotsissa uusnatsipuolue Nationaldemokraternan kokoukseen. Vuonna 2005 SS osallistui Front Nationalen järjestämään festivaaliin Bleu Blanc Rouge – Fête de la fierté française (Sininen Valkoinen Punainen – Ranskalaisen ylpeyden festivaali), johon osallistuivat myös italialainen fasistipuolue Forza Nuova, brittiläinen natsipuolue British National Party (BNP), espanjalainen Democracia Nacional, Nationaldemokraterna ja saksalainen uusnatsipuolue NPD. Vuosina 2005–2006 SS osallistui myös ruotsalaisen uusnatsiryhmän Nordiska Förlagetin järjestämille "Nordiska Festivalen" -festivaaleille, jonka pääpuhuja vuonna 2005 oli yllä jo mainittu Ku Klux Klanin David Duke. Nordiska Förlaget oli kustantamo ja levy-yhtiö, jonka juuret olivat Ruotsin 90-luvun valkoisen vallan musiikin jakelussa ja "kulttuuritaistelussa". Nordiska festivalen oli yritys yhdistää valkoisen vallan konsertit ja kansainväliset kirjailijavieraat, jotka edustivat sekä vanhaa antisemitististä rotuteoriaa David Duken hengessä, että tuoreempaa ranskalaista uuttaa oikeistoa.

Metapolitiikasta puolueiden riveihin

Verkostoitumisen ja fasistisen "skenehegemonian" lisäksi toinen Sisun keskeinen tavoite oli synnyttää yhteiskunnallista painetta poliittisen keskustelun ajamiseksi haluamaansa suuntaan – maahanmuutto- ja identiteettikysymyksiin – sekä luoda näiden aiheiden käsittelyyn uusi kieli, joka ei yhdistäisi järjestöä niihin hitleristisiin virtauksiin, joista se vaivoin yritti pyristellä eroon. Edelleen Halla-Ahon mukaan "Sisu on ollut ennen kaikkea keskustelukerho, sekä virtuaalinen että konkreettinen. Se on viiteryhmä, jossa suuri joukko ihmisiä on voinut rakentaa poliittista agendaansa ja identiteettiään samanmielisessä seurassa". Modernia eurooppalaista uusfasistista ajattelua toi Suomeen erityisesti 1990-luvulla aloittaneen ja pitkän fasistiuran tehneen **Tapio Linnan** toimittama *Näköpiiri*-lehti, jonka kanssa SS teki yhteistyötä. Sisulaisia värvättiin lehden asiamiehiksi, ja lehteä myytiin Sisun piirijärjestöjen kautta.

2000-luvun alkuvuosina Suomen Sisun kotisivuillaan pyörittämä foorumi oli merkittävä fasistien keskusteluareena, jonka kautta mm. Jussi Halla-Aho kiinnostui järjestöstä ja liittyi sen jäseneksi. Myöhemmin Suomen Sisun foorumin merkitys väheni nopeasti, kun sen käyttäjät siirtyivät vuoden 2003 jälkeen Halla-Ahon Scripta-blogin ja muiden äärioikeistolaisten blogien kommenttipalstoille, ja myöhemmin Halla-Ahon ympärille muodostuneen internetyhteisön perustamalle Hommaforumille. Juuri Suomen Sisun foorumilla, äärioikeiston blogeissa ja Hommaforumilla luotiin se uusi fasistinen kieli ja identiteetti, joka loi pohjan 2010-luvulla nousseelle muukalaisvihamieliselle liikehdinnälle: muslimiviha korvasi antisemitismin, rotuopit tekivät tilaa "uudelle" kulttuurirasismille ja sloganit "kulttuurimarxistisesta eliitistä" kehittyivät kokonaisvaltaisiksi salaliittoteorioiksi. Osana tätä uuskieltä alettiin puhua myös epämääräisestä "kansallismielisyydestä" fasismin sijaan, ja termi on korvannut fasismin ja natsismin myös Pohjoismaisen vastarintaliikkeen ja uusfasistisen Sarastus-verkkolehden ulospäin suunnatussa retoriikassa.

Järjestön perustajajäsen ja ensimmäinen puheenjohtaja Teemu Lahtinen vahvistaa Halla-Ahon näkemyksen Suomen Sisun alkuvuosien strategiasta. Samoihin johtopäätöksiin voi päätyä myös

tutkimalla järjestön toimintaa ja kannanottoja (katso esim. *Äärioikeisto Suomessa*, Into, 2012). Lahtisen mukaan:

> ”Sisu on metapoliittinen järjestö ja sen sisässä käytiin 2000-luvun alussa keskustelua siitä, että tulisiko pysyä kokonaan puolepolitiikan ulkopuolella vai mennä mukaan vaikuttamaan. Kun yhteisymmärrys poliittisen vaikuttamisen välttämättömyydestä asiamme edistämiseksi oli saavutettu, alkoi keskustelu siitä, että pitäisikö liikkeellä olla oma puolue vaiko vaikuttaa olemassa olevien kautta […] Ensin pääasiassa hahmoteltiin uutta kansallista puoluetta, mutta lopulta päädyttiin siihen, että rintaman on oltava leveä ja vaikutusta on tapahduttava läpi puoluekentän. Tätä varten kuitenkin tarvittiin yksi painostuspuolue, jonka uhka muuttaisi muitakin.” (Teemu Lahtinen: Poliittinen historiani, vaan ei Taisteluni, 4.1.2011)

Painostuspuolueeksi valikoitui tunnetusti Perussuomalaiset. Sisulaiset lähtivät soluttamaan persuja – opportunistisen populistipuolueen ottaessa fasistit avosylin vastaan – vuoden 2004 kunnallisvaalien yhteydessä. Tuolloin sisulaiset eivät kuitenkaan saavuttaneet merkittävää menestystä, ja esimerkiksi Espoon kunnanvaltuustoon tähdännyt Teemu Lahtinen sai vaivaiset 49 ääntä. Pitkäjänteinen myyräntyö alkoi kantaa hedelmää vasta vuosikymmenen loppupuolella. Perussuomalaisten yhteydessä puhutaan usein lähinnä vuoden 2011 ”jytkystä”, mutta sisulaiset saavuttivat ensimmäisen merkittävän voittonsa jo vuoden 2008 kuntavaaleissa. Vuonna 2007 SS järjesti rahankeräyksen sisulaisten ehdokkaiden tukemiseksi saman vuoden eduskuntavaaleissa. Keräys tuotti noin 10 000 euroa, joista valtaosa meni Jussi Halla-Ahon kampanjaan, mutta myös muita ehdokkaita tuettiin useissa vaalipiireissä. Halla-Aho ei päässyt läpi reilulla 2000 äänellään, mutta vaalityö palkittiin seuraavana vuonna. Vuoden 2008 kuntavaaleissa sisulaisista eteni kunnanvaltuustoihin ainakin Jussi Halla-Aho Helsingissä, Teemu Lahtinen Espoossa ja järjestön silloinen puheenjohtaja **Johannes Nieminen** Vantaalla. Sisun menestys jatkui vuoden 2011 eduskuntavaaleissa, jolloin useita järjestön jäseniä eteni eduskuntaan Perussuomalaisten listoilta. Suomen Sisu ja Perussuomalaiset ovat toimineet tiiviisti yhdessä, ja seuraavina vuosina useita sisulaisia nousi puolueen johtoon, valiokuntapaikoille ja ministeriasemiin.

Puolueen riveistä puoluejohtoon

Perussuomalaisten ja Suomen Sisun rinnakkainen ja jännitteinen taival päättyi 10.6.2017 jälkimmäisten saatua ylivoimaisen otteen puolueen johtopaikoista. Tuolloin pidetyssä Perussuomalaisten puoluekokouksessa Sisun pitkäaikainen jäsen Jussi Halla-Aho nousi Perussuomalaisten puoluejohtajaksi ja puolueen johtajisto täyttyi sisulaisista tai heidän poliittista linjaansa edustavista ihmisistä. Syrjäytetty puheenjohtaja Timo Soini valitteli blogissaan Suomen Sisun jäsenen pyrkineen korvaamaan myös puoluevaltuuston itse esittämällään vaihtoehtoisella listalla: “Kaiken huippu puoluekokouksessa oli puoluevaltuuston valinta. Se tehdään yleensä nuijan kopautuksella piirien esitysten perusteella. Jyväskylässä käsitykseni mukaan Suomen Sisun jäsen esitti vaihtoehtoisen listan ja vei sen äänestykseen. Sillä olisi muutettu demokraattisia piirien päätöksiä ja korvattu ne toisilla henkilöillä, keneltäkään kysymättä.” (Timo Soinin blogi 13.6.2017).

Kolme päivää myöhemmin 20 Soinin linjaa edustavaa kansanedustajaa erosi Perussuomalaisten eduskuntaryhmästä ja perusti uuden Uusi vaihtoehto -nimisen eduskuntaryhmän. Viikkoa

myöhemmin Uusi vaihtoehto -ryhmä otti uudeksi nimekseen Sininen tulevaisuus, joka on tarkoitus rekisteröidä myös puolueeksi. Lähes 20 vuotta fasisteja hyysänneet ja suojelleet oikeistopopulistit joutuivat nyt itse fasistisen voimapolitiikan tulilinjalle. ”Vanhat SMP:läiset, sadat Perussuomalaiset saivat osakseen pilkkaa ja antikristillinen retoriikka rehotti erilaisilla keskustelupalstoilla”, Soini valitteli plokissaan. Perussuomalaisten puoluelehden Suomen Uutisten päätoimittaja, Halla-Ahon kannattaja ja Hommaforumin perustaja Matias Turkkila joutui rauhoittelemaan keskustelua verkkolehden kommenttipalstoilla, jotka täyttyivät fasistien tappofantasioista soinilaisia kohtaan.

Suomen Sisu toteutti pitkään metapoliittista strategiaa, eli pyrki vaikuttamaan koko puoluekenttään ja poliittiseen keskusteluun yhden fasistipuolueen perustamisen sijaan. Nyt sisulaisilla ja järjestön välittömään läheisyyteen kuuluvilla tai sen poliittista näkemystä tukevilla ihmisillä on puolue hallussaan. Tämän kehityskulun ymmärtämiseksi on välttämätöntä tuntea Suomen Sisun lähihistoria eli järjestön aktivoituminen Olli Immosen puheenjohtajakaudella vuodesta 2013 eteenpäin, jota artikkelikokonaisuuden toinen osa käsittelee.

Uusi aktivoituminen Olli Immosen johdolla 2013-2017 – mikä on Suomen Sisu? 2/2

Vuoden 2011 eduskuntavaalien jälkeen Suomen Sisu oli murrosvaiheessa. Toimintaa ei ollut juuri nimeksikään ja Perussuomalaisten puoluekoneistossa toimiminen vei suuren osan järjestön aktiivien ajasta ja resursseista. Samaan aikaan Suomen vastarintaliike (nyk. Pohjoismainen vastarintaliike, PVL) oli kasvattanut kyseenalaista mainetta väkivaltaisella katutoiminnallaan ja Suomen Sisu alkoi näyttää fasistien silmissä paikoilleen luutuneelta ja pöhöttyneeltä keskustelukerholta, mikä se hyvin pitkälti olikin. Mediassakin puhuttiin yhä useammin Suomen vastarintaliikkeestä ja Suomen Sisu uhkasi ajautua ulos valokeilasta. Järjestöä oli siis uudistettava, jos SS halusi pitää kiinni alkuvuosien päätavoitteestaan eli fasistista ”skeneä” hallitsevan järjestön asemasta, joka oli nyt uhattuna ensimmäistä kertaa lähes kymmeneen vuoteen.

Varsinainen vedenjakaja järjestön kehityksessä oli maaliskuun 10. päivänä vuonna 2013 Helsingissä järjestetyt suurkäräjät. Suurkäräjät on SS:n ylin päättävä elin, käytännössä yhdistyksen kevät- ja syyskokous. Vuoden 2013 kevätkokouksessa järjestölle oli tarkoitus valita uusi puheenjohtaja. Ainoastaan reilu kymmenkunta fasistia saapui Kirjan Talolla Hakaniemessä järjestetyille ”suur”käräjille noin 80 antifasistin protestoidessa järjestöä vastaan talon edustalla. Helsinkiläiset antifasistit arvelivat jo tuolloin, että ”järjestö [Suomen Sisu] on kaivettu naftaliinista koska osa sen aikaisemmista aktivisteista kaipaa ulkoparlamentaarisempaa ja suoraviivaisempaa rasismia Perussuomalaisten edustaman linjan rinnalle”. Vaikka suurkäräjät oli osallistujamäärältään kasaan levähtänyt pannukakku, tulevat vuodet osoittivat antifasistien analyysin oikeaksi, vaikka SS ei olekaan jalkautunut kaduille sillä rytinällä, mitä Mustapaitojen ihailija Teemu Lahtinen aatetovereineen olisi toivonut.

Suurkäräjillä ”vanhaa sisulaisuutta” edusti Perussuomalaisiin täysin imeytynyt pitkän linjan SS-aktiivi **Jussi Halla-aho**, joka toimi vuoden 2013 aikaan puolueen edustajana sekä Helsingin kaupunginvaltuustossa että eduskunnassa. Suurkäräjillä pitämässään puheessa hän kertoi, että ”Sisulla on ollut melko vähän toimintaa, mutta itse en näe tätä ongelmaksi. Itselleni, ja varmasti monelle muulle, sisulaisuus on ennen kaikkea identiteettikysymys ja verkostoitumiskysymys” (Halla-Ahon puhe suurkäräjillä, 10.3.2013). Yksi keskeinen syy järjestössä jatkamiseen oli Halla-aholle ”jatkuvuus ja perinne”. Toinen syy oli korkeaprofiilisten jäsenten tarjoama turva järjestön ”leimaamista” vastaan. Jussi Halla-aho onkin itse ollut **Timo Soinin** ohella yksi keskeisistä korkean profiilin vaikuttajista, jotka ovat tehneet fasismia ja rasismia hyväksyttäväksi puolustamalla niitä yhteiskunnan johtopaikoilta käsin niin eduskunnassa kuin mediassa.

Kokouksessa valittu järjestön uusi puheenjohtaja, tuolloin 27-vuotias oululainen **Olli Immonen** oli kuitenkin Halla-ahon kanssa eri linjoilla, eikä nähnyt järjestöä pelkkänä ”sisulaista identiteettiä” vaalivana perinneyhdistyksenä. Valintaansa seuranneessa kiitospuheessa hän julisti, että on aika herätä eduskuntavaalien jälkeen vallinneesta “horroksesta” ja aloittaaa uusi toiminnan kausi (Puheenjohtajan tervehdys, 10.3.2013). Puheenjohtaja Immonen tulisi vastaamaan henkilökohtaisesti järjestön kehittämisestä, kun taas varaanpuheenjohtajat **Paula Päivike** ja **Teemu**

Lahtinen jakaisivat operatiivisen vastuun ja kirjuri **Suvi Karhu** vastaisi hallinnollisesta puolesta. Paikallistoimintaa koordinoimaan nimitettiin helsinkiläinen kokoomuslainen **Kristian Viding**.

2013 – 2014: Ensiaskeleet kaduilla

Suomen Sisun toiminta alkoi elpyä hitaasti vuosina 2013 ja 2014. Vuoden 2013 aikana SS sai uudelleenorganisoitua lähinnä nettisivunsa, mikä ilmeni aiempaa näkyvämpänä toimintana sosiaalisessa mediassa. Vuodessa sivuille saatiin jopa muutamia kirjoittajia, niin sisulaisia kuin järjestön ulkopuolisiakin, kun kotisivuilla alettiin julkaista blogitekstejä Vieraskynä-osiossa. Alkusyksystä 2013 Olli Immonen värväsi Vieraskynä-osioon muun muassa **Timo Hännikäisen**, joka toimi myös vuonna 2012 perustamansa uusfasistisen Sarastus-verkkolehden päätoimittajana. Sarastus oli jo herättänyt jonkinlaista huomiota sisulaisten keskuudessa, ja sen kirjoittajistakin ainakin kaksi (**Jukka Aakula** ja **Markku Stenholm**) kuului tuolloin Suomen Sisuun.

Varsinainen toiminta lähti kuitenkin käyntiin huomattavasti nettisivuja vaivalloisemmin. Maaliskuun suurkäräjien jälkeen Suomen Sisun ensimmäinen julkisesti mainostettu tapahtuma oli järjestön 15-vuotisjuhlat Santahaminassa, mutta sanan alettua kiiriä Puolustusvoimat kielsi tapahtuman sotilasalueella sen poliittisen luonteen takia. Tämän jälkeen Suomen Sisu ei järjestänyt etukäteen julkisesti ilmoitettuja tapahtumia lähes vuoteen. Vielä vuoden 2014 syksyllä, kun SS:n skenehegemonian kovin haastaja natsijärjestö Pohjoismainen vastarintaliike yritti järjestää Helsingissä katupartioita, Suomen Sisu pystyi ainoastaan kirjoittamaan natsipartioista kiihottuneen kannanoton, jossa vakuuttelivat valmiuttaan organisoida vastaavia partioita, jos poliisi ei tehostaisi toimintaansa. Salonkikelpoiseen fasismiin pyrkineen Suomen Sisun tuki PVL:n partioille oli kuitenkin merkki järjestön uudesta aktiivisemmasta linjasta, jonka käytännön toteuttamiseen sen voimat eivät riittäneet.

Tilaisuus kaduille jalkautumiseen tarjoutui vielä saman vuoden puolella, kun erilaiset äärioikeistoklikit kerääntyivät puuhaamaan yhteistä 612-soihtumarssia eurooppalaisten aateveljiensä esikuvan mukaan. Tiettävästi Suomen Sisu oli viimeksi nähty Helsingin kaduilla vuoden 2003 Itsenäisyyspäivänä, jolloin kourallinen sisulaisia kerääntyi vastustamaan kohtuuhintaisia asuntoja, perustoimeentuloa ja minimipalkkaa vaativaa Kuokkavieras-mielenosoitusta ja menetti yrityksessä ainakin kantamansa Suomen lipun. Vuoden 2014 Itsenäisyyspäivänä kaduille haluttiin koko äärioikeiston kirjo.

Aktiivisimpina tapahtumaa järjestämässä olivat ainakin Poliittisen korrektiuden parhaat -Facebook-sivulle fasistimeemejä vääntänyt **Jari-Pekka "Jape" Marin**, Sarastus-verkkolehden Timo Hännikäinen ja **Jarkko Pesonen** sekä Pohjoismaisen vastarintaliikkeen turkulainen **Ali Kaurila**. Suomen Sisun edustajana järjestelyasioissa toimi Teemu Lahtinen, mutta myös Sarastuksen perustajiin kuuluva Jarkko Pesonen on pitkän linjan SS-aktiivi. Kaikkien taustaryhmien olisi tarkoitus käyttää kanaviaan ja verkostojaan fasistien mobilisoimiseksi eri puolilta Suomea Helsinkiin, minkä lisäksi tapahtumaa mainostettiin mm. Hommaforumilla, PVL:n aktivistien hallinnoimmassa uusfasistisessa Musta Sydän -blogissa ja Jyväskylän kirjastopuukotukseen osallistuneen miehen omistaman natsivaatekaupan Fb-sivuilla. Promoamisen lisäksi Suomen vastarintaliike toimi mielenosoituksen turvaryhmänä. Hännikäinen oli mielenosoituksen järjestäneen 612-yhdistyksen puheenjohtaja, puhemies julkisuudessa ja ensimmäisen vuoden juhlapuhuja. Tilaisuuden ulospäin suunnatussa viestinnässä käytettiin yleisnationalistista kieltä ja välteltiin viittauksia natsismiin ja fasismiin, jotta paikalle saataisiin houkuteltua ihmisiä vakiintuneiden pii-

rien ulkopuolelta. Yhteensä he saivat noin 150 ihmistä paikalle, kun mukaan lasketaan PVL:n natsivieraat Ruotsista, Saksasta ja Italiasta.

PVL:stä sekä koko natsiliikkeestä irtautunut järjestön perustajajäsen ja ensimmäinen johtaja Esa Henrik Holappa kertoi Ylellä, että "Vuonna 2014 järjestetyllä 612-marssilla Suomen Sisu ja SVL tekivät tiivistä yhteistyötä, vaikka mainostettiin ettei SVL ole mitenkään toiminnassa mukana. Suomen vastarintaliike esimerkiksi teki 612-verkkosivut." Kirjassaan hän kertoi myös PVL:n natsipartioiden saaneen Suomen Sisun tuen aiemmin saman vuoden syksyllä.

2015: Natsien kanssa haudalla, mediakohuja ja organisaation uudistus

Vuoden 2014 itsenäisyyspäivän soihtumarssi sai kulkea Töölössä ilman vastarintaa, koska jo ennen 612.fi-marssin ilmoitusta oli käynnistetty suunnitelmia presidentin linnan edustalle järjestettävästä luokkataistelu-teemaisesta mielenosoituksesta, johon myös monet järjestäytyneet antifasistit osallistuivat. Ilmeisesti Suomen Sisu rohkaistui tästä kokemuksesta. Kevät 2015 oli SS:lle muutenkin otollista aikaa: kevään eduskuntavaalien jälkeen perussuomalaiset, keskusta ja kokoomus muodostivat konservatiivisen porvarihallituksen, jonka hallitusohjelmaan kirjattiin rajakontrollin tiukentaminen ja työväen aseman kurjistaminen monin tavoin. Suomen Sisun puheenjohtajana toista vuotta toiminut Olli Immonen uusi eduskuntapaikkansa ja nousi eduskunnan tarkastusvaliokuntaan ja puolustuvaliokuntaan sekä Yleisradion hallintoneuvoston jäseneksi. Samaan aikaan verkossa nopeasti levinnyt putinistinen ja rasistinen roskajulkaisu MV-lehti avasi pelitilaa yhä äärimmäisemmille rasistisille purkauksille.

Suomen Sisu päätti nostaa panoksia kesällä, kun järjestön puheenjohtaja latasi henkilökohtaiselle Fb-tililleen kuvapäivityksen, jossa hän poseeraa yhdessä Teemu Lahtisen, Timo Hännikäisen ja Pohjoismaisen vastarintaliikkeen kanssa nationalistisen murhamiehen Eugen Schaumanin haudalla. Haudalla pitämässään puheessa Timo Hännikäinen muistutteli, että "tilaisuuden tarkoituksena ei ole yllyttää ketään poliittiseen väkivaltaan". Samaan hengenvetoon hän varoitti, että pienempiä kansoja ylenkatsovat suurvallat joutuvat kohtaamaan "äärimmäisiä reaktioita" (Timo Hännikäisen puhe Eugen Schaumanin muistotilaisuudessa, 16.6.2015). Kun tilaisuudesta internetiin ladatut kuvat synnyttivät poikkeuksellisen voimakkaan vastareaktion, aloittivat sisulaiset perussuomalaisissa oppimansa kiemurtelun ja vastuun pakoilun: Immonen itse totesi, että "tilaisuudessa on voinut olla mukana henkilöitä rajoittamattomasti kaikista mahdollisista järjestöistä".

Kirjoitimme jo tuolloin, ettei ollut lainkaan sattumaa, että tähän porvoolaisella hautausmaalla järjestettyyn "kaikille mahdollisille järjestöille" avoimeen tapahtumaan sattui ainoastaan sisulaisia ja natseja:

> "On selvää, että tällainen kehitys on heidän tavoitteenaan. Suomalaisen äärioikeiston heikkous on jo vuosikymmeniä ollut sen hajaannus ja marginaalisuus […] Samaan aikaan kun Hommaforumin kautta politiikkaan mukaan tulleet ovat käyttäneet kaiken aikansa parlamentaariseen vaikuttamiseen ja Perussuomalaisten avainpaikkojen haltuunottoon, on kansallismielisen ympäristön katupolitiikan ottanut haltuunsa yksinomaan Suomen vastarintaliike. Suomen vastarintaliike on ainoa järjestö Suomessa, joka on pystynyt järjestämään edes joksenkin vakavastiotettavia katutapahtumia viime vuosina […] Suomen vastarintalikkeen ongelma on ollut, että

> lukuisista tapahtumista huolimatta se on ollut eristyksissä. SVL ei ole voinut järjestää avoimia tapahtumia, ilmoittaa kokoontumisia tai kerätä kiinnostuneita ihmisiä lahkoonsa koska se kohtaa niin paljon vastustusta ja vihamielisyyttä. Viimeisen parin vuoden aikana SVL kuitenkin näyttää löytäneen pienen raon muun äärikansallismielisen ympäristön rinnalla [...] Suomen vastarintaliike onnistui järjestämään yhdessä Suomen sisun ja Sarastus-lehden kanssa edellä mainitun mielenosoituksen viime itsenäisyyspäivänä [...] [Tapaaminen Shcaumanin haudalla] on jälleen osoitus siitä, että kirjastossa puukkojen kanssa riehuvat natsit ovat osa samaa liikettä kun "maahanmuuttokriittisyydestä" ja sivilisaatioiden törmäyksestä jauhavat perussuomalaisten kansanedustajat." (Halituspuolueen politiikot, natsit ja kansallismielisen vallankumouksen haikailu, 17.6.2015)

Nämä haudalla vierailleet ja soihtumarssia järjestäneet fasistiskenen puuhamiehet nousivat uutisiin vielä myöhemmin samana kesänä, kukin omalla tahollaan: Timo Hännikäinen kunnostautui lähettelemällä raiskausfantasioita ja natsitervehdyksiä väkivaltaa kokeneiden naisten tukipalvelun Naisten Linjan ja Naisliitto Unionin Fb-sivuille. Tämä johti Hännikäisen irtisanomiseen Savukeidas-kustantamolta, joka oli vielä alkuvuodesta kustantanut Hännikäisen fasistisia sukupuolinäkemyksiä levittämään pyrkineen Kunnia-kirjan. Pohjoismainen vastarintaliike pahoinpiteli joukolla kolme ihmistä tapahtumansa yhteydessä Jyväskylässä, mikä johti keväällä 2017 suureen oikeudenkäyntiin yli 20 järjestön jäsentä ja kannattajaa vastaan. Olli Immonen puolestaan julkaisi Facebookissa taistelukutsun "monikulttuurisen painajaisen" tuhoamiseksi, mikä johti noin 20 000 ihmistä eri puolilla Suomea mobilisoineisiin rasisminvastaisiin Meillä on Unelma -mielenosoituksiin ja liberaalin antirasistisen mielenosoitusperinteen ja -verkostojen uudelleen syntymiseen Suomen kaduilla.

Tämä kyseenalainen mediahuomio tarjosi toisaalta piristysruiskeen Suomen Sisulle, joka oli edeltävinä vuosina jäänyt täysin PVL:n varjoon julkisessa keskustelussa. Mediahuomio sattui Sisun kannalta hyvään aikaan, koska loppukesästä 2015 Suomeen saapui noin 15 000 pakolaista ja vasta valittu porvarihallitus alkoi lietsoa paniikkia "pakolaiskriisistä" median ja poliisin tuella. Niin sanottu "pakolaiskriisi" oli hallitukselle kätevä keino viedä keskustelu pois leikkauspolitiikan aiheuttamasta varallisuuden siirrosta työväeltä elinkeinoelämälle, ja fasistijärjestöt ottivat tästä tietysti kaiken irti. Järjestöön liittyi (sen omien sanojen mukaan) joitakin satoja uusia jäseniä. Lisäksi se pystyi toteuttamaan järjestörakenteen uudistuksen, jota hahmoteltiin jo vuoden 2014 puolella. Ensimmäiset 15 vuotta Suomen Sisu toimi varsin löyhänä verkostona, jossa paikallisryhmillä oli paljon autonomiaa ja niiden toimintaa koordinoivat suurkäräjät eli valtakunnalliset kokoukset. SS erottuu siis järjestömuodoltaan useimmista fasistisista järjestöistä, jotka ovat aatteensa periaatteille uskollisesti olleet fanaattisen keskusjohtoisia ja vahvaan johtajaan eli ns. f*ührer*-periaatteeseen sitoutuneita. Nyt Suomen Sisulle luotiin uusi organisaatiotaso, kun ensimmäisiä maakunnallisia järjestöjä eli piirijärjestöjä alettiin perustaa kesän 2015 loppupuolella. Piirijärjestöjä johtavat piiripäälliköiden alaiset "esikunnat".

Ensimmäinen uusi piiriorganisaatio perustettiin Pohjois-Pohjanmaalle 27. elokuuta 2015. Sen johtoon asetettiin **Kari Laurila**. Seuraavan kuun aikana piirijärjestöt perustettiin myös Uudellemaalle (johtoon Kristian Viding) ja Satakuntaan (**Riku Nevanpää**) sekä Hämeenlinnassa järjestetyn syysseminaarin ohessa (19.-20.9.) vielä Etelä-Pohjanmaalle (**Juha Mäenpää**), Pirkanmaalle (**Seikku Kaita**), Päijät-Hämeeseen (**James Hirvisaari**) ja Kymenlaaksoon (**Freddy van Wonterghem**). Syys-lokakuun vaihteessa piirijäjrestöt perustettiin myös Keski-Pohjanmaalle (**Mauri Pel-**

tokangas) ja Etelä-Karjalaan (**Teemu Lavikka**) ja joulukuussa myös Varsinais-Suomeen (**Jani Salomaa**). Viimeisin Suomen Sisun piirijärjestö perustettiin Lappiin 30.1.2016. Sen johtajaksi asetettiin rovaniemeläinen nettirasisti **Tuukka Kuru**, joka aktivoitui vuoden 2015 syksyllä järjestämällä Rajat Kiinni -mielenosoituksia Pohjois-Suomessa.

2015-2016: nousu taittuu ja yhteistyökumppanit vakiintuvat

Suomen Sisu on pitkän historiansa ajan kytkeytynyt ennen kaikkea Perussuomalaisiin. Immosen kaudella uusia yhteistyösuhteita on kuitenkin luotu eri suuntiin ja SS on tehnyt yhteistyötä lähes kaikkien oikeistoradikaalien järjestöjen kanssa surkuhupaisaa Suomi ensin -ryhmää lukuun ottamatta. Selkein yhteistyökumppani on Sarastus-verkkolehti, jonka kirjoittajista useampi kuuluu Suomen Sisuun ja jonka päätoimittaja Timo Hännikäinen rekrytoitiin ensin SS:n verkkosivujen vierailevaksi kirjoittajaksi, sen jälkeen SS:n tapahtumien puhujaksi ja lopulta järjestön jäseneksi. Suomen Sisu auttoi vuosien 2015 ja 2016 taitteessa Hännikäistä perustamaan Sarastuksen yhteyteen Kiuas-nimisen pienkustantamon, johon Suomen Sisu sijoitti rahaa ostamalla yhtiön osake-enemmistön. Investoinnillaan SS sai jäsenilleen oikeuden ostaa kustantamon kirjallisuutta alennetuin hinnoin. Kiukaan oli tarkoitus julkaista vuonna 2016 myös järjestön johtajan kootut kirjoitelmat, mutta ilmeisesti Immosella on ollut vaikeuksia saada ajatuksiaan järjestykseen. Tähän mennessä Kiuas on julkaissut lähinnä Sarastuksen ja Savukeitaalta potkitun Hännikäisen omia tuotoksia.

Suomen Sisun yhteistyö Sarastuksen toimituksen kanssa on jatkunut myös itsenäisyyspäivien soihtumarssien järjestämisen parissa. Vuoden 2015 soihtumarssin juhlapuhujaksi nostettiin pitkän linjan aktiivi **Tapio Linna**, joka johti jo 1990-luvun alkupuolella englantilaisen fasistipuolueen National Frontin esikuvan mukaan perustettua Kansallista Radikaalipuoluetta. Tapio Linna tunnetaan erityisesti 1990-luvun antisemitistisistä ja rotuteoreettisista lehdistä (mm. *Uusi Suunta*, *Kansallinen Suunta*, *Kansakunta*), joita hän toimitti yhdessä turkulaisen natsiskinin **Rami Leskisen** kanssa. Kenties tunnetuin Linnan lehtiprojekteista on modernia eurooppalaista uusfasismia Suomeen tuonut, vuosina 2000-2002 kolmen numeron ajan ilmestynyt *Näköpiiri*, jota levitettiin Suomen Sisun paikallisryhmien kautta. Leskinen puolestaan kunnostautui myöhemmin natsiskinien Blood & Honor -liikettä edistävän Pro Patrian puuhamiehenä, ja 2010-luvulla Sarastus-verkkolehden ja valkoisen ylivallan musiikkiblogin Veriyhteyden kirjoittajana. Vuoden 2016 soihtumarssin juhlapuhujana oli jo aiemmin mainittu Tuukka Kuru, joka on Suomen Sisun Lapin piirin johtaja ja yksi Sarastuksen kirjoittajista.

Suomen Sisu verkostoitui aktiivisesti myös syksyllä 2015 syntyneen Rajat kiinni -liikkeen aktiivien kanssa, eikä Tuukka Kuru ole suinkaan ainoa tätä kautta järjestöön päätynyt rasisti. Esimerkiksi Oulun Rajat kiinni -johtaja **Junes Lokka** kuuluu kumppaninsa **Tiina Wiikin** kanssa Suomen Sisuun. Varsinais-Suomessa Rajat kiinni -mielenosoituksia järjesteli heteropridestä tunnettu Suomen Sisun Varsinais-Suomen piirijohtaja Jani Salomaa. Tampereella keskeisiä Rajat kiinni -aktiiveja olivat Terhi Kiemunki ja Seikku Kaita, jotka molemmat kuuluvat Suomen Sisun Pirkanmaan piirin ydinryhmään. Seikku Kaita on Pirkanmaan piirin johtaja. Pirkanmaan piirin varapuheenjohtaja, Terhi Kiemungin poika **Ville Kuusinen** puolestaan toimi kansallissosialistisen Soldiers of Odin -katupartioryhmän paikallisosastossa. Esimerkiksi Soldiers of Odin -kerhotila Tampereella oli vuokrattu Kuusisen nimiin.

Sisulaisia oli alkuun jonkin verran Soldiers of Odinin toiminnassa, mutta natsipartioiden innoittamana Teemu Lahtinen kokeili kolmatta kertaa ikioman katujoukon perustamista. Viimein Suomen Sisusta sai riittävän joukon kasaan, ja Suoja Kadunturva ry -niminen yhdistys perustettiin vuoden 2016 huhtikuussa. Teemu Lahtisesta tuli yhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja. Viitteitä katupartiointi-intoon oli nähtävissä jo maaliskuussa, kun johtaja Immonen vaati kannanotossaan, että "massamaahanmuutto on yksiselitteisesti pysäytettävä [ja] lisäksi mahdollisimman moni maahantulijoista on käännytettävä ja karkotettava maastamme." Hän kuitenkin korosti "etteivät edes nämä edellä esitetyt toimenpiteet pidemmällä aikavälillä yksin riitä [...] turvaamaan suomalaista elämäntapaa ja elinpiiriä" ja esitti byrokraattisten keinojen täydentäjäksi mm. fasistisia katupartioita. (Puheenjohtaja: Suomen Sisu aikaansa edellä, 7.3.2016) Timo Hännikäinen meni Sisun Kalevalan päivän juhlatilaisuudessa vielä Immostakin pidemmälle ja ehdotti maahanmuuttajien pakkokarkotuksiin keinoja "sosiaalipoliittisista ratkaisuista ja rahallisista muuttokannustimista aina kansanmurhaan" ja valitteli että "puolueet, joita lehdistö nimittää "ääripuolueiksi" tai "äärioikeistoksi" eivät todellisuudessa ole riittävän äärimmäisiä". (Timo Hännikäisen Kalevalan päivän juhlapuhe, 28.8.2016) Suoja kadunturva ry:n toiminta on ollut kovasta uhosta huolimatta lähes olematonta, mutta ainakin Lahtisen nuoruuden unelma kävi viimein toteen, kun hän pääsi saman vuoden elokuussa esiintymään mediassa katupartiojohtajana.

2017, puoluepolitiikan paluu: kunnallisvaalit ja Perussuomalaisten valtaaminen

Vuonna 2017 Suomen Sisua odotti kaksi merkittävää voimain koitosta parlamentaarisella kentällä. Ensimmäinen oli huhtikuun kunnallisvaalit, joissa Suomen Sisun tukemat ehdokkaat pärjäsivät keskivertopersua paremmin, ja järjestö vahvisti jalansijaansa niin kunnanvaltuustoissa kuin puolueen sisäisessä valtataistelussakin. Sisun tunnetuista jäsenistä valtuustopaikkansa uusivat Teemu Lahtinen (Espoo, 474 ääntä), **Simo Grönroos** (Espoo, 523), Mauri Peltokangas (Kaustinen, 46), Freddy van Wonterghem (Kotka, 94), ja ensimmäistä kertaa valtuustoos nousi Junes Lokka (Oulu, 904). Lisäksi esimerkiksi Uudenmaan piirin varapäällikkö **Jenni Lastuvuori** sai vaalipiirissään Pornaisissa kolmanneksi eniten ääniä ja Halla-Ahon lähipiiriin kuuluva porilainen **Laura Huhtasaari** (ei SS-jäsen) sai eniten ääniä vaalipiirissään. Sen sijaan Tampereen tunnettu rasistiparivaljakko Terhi Kiemunki ja Seikku Kaita tippui valtuustosta. Tamperelainen-lehti uutisoi kesäkuussa 2017, että Perussuomalaiset saivat kuitenkin ujutettua vaaleissa hävinneet sisulaiset Seikku Kaidan ja **Juha Karjalaisen** Pirkanmaan käräjäoikeuden lautamiehiksi.

Kuntavaalien tulos antoi suomensisulaisille hyvää nostetta ennen Perussuomalaisten puoluekokousta. Spekulaatiot Soinin väistymisestä kiihtyivät jo vuoden 2016 loppupuolella ja Jussi Halla-Ahoa alettiin lämmitellä SS:n ja laajemmankin "nuivan siiven" puheenjohtajaehdokkaaksi. Kun Soini viimein maaliskuun alussa ilmoitti virallisesti jäävänsä pois puheenjohtajakisasta, Halla-Aho ilmoitti asettuvansa ehdolle. Nyt valtataistelu ulottui puolue-eliitin kovaan ytimeen, mutta Suomen Sisu ja järjestön aatteelliseen lähipiiriin kuuluvat henkilöt olivat miehittäneet Perussuomalaisten luottamustoimia jo vuosien ajan. Esimerkiksi SS:n pitkäaikainen aktiivi Simo Grönroos on toiminut pitkään puolueen ajatuspajan Suomen Perustan toiminnanjohtajana, Teemu Lahtisen ja Olli Immosen lähiipiiriin kuuluva Hommaforumin perustaja Matias Turkkila puolueen verkkolehden Suomen Uutisten päätoimittajana ja useat sisulaiset puolueen piirijärjestöjen vastuutehtävissä. Soinilaiset puolestaan hallitsivat Perussuomalaisten omaisuutta Perussuoma-

laisten tukisäätiön kautta. Tukisäätiö omistaa mm. Perussuomalaisten puoluetoimiston tilat ja se on edelleen Soinin lähipiirin hallussa, vaikka onkin juridisesti osa Halla-Ahon käsiin jäänyttä Perussuomalaiset-puoluetta.

Vaikka Suomen Sisun toiminnassa ja propangassa on korostunut Immosen kaudella ulkoparlamentaarisuus, on Perusuomalaisten haltuunotto edelleen yhtä johdonmukainen osa järjestön strategiaa kuin ennenkin. Alusta asti Suomen Sisun tavoite on ollut toimia "kansallismielisenä yhteistyöjärjestönä", joka yhdistää koko fasistisen ja nationalistisen liikkeen kirjon kaduilta kabinetteihin ja kansallissosialisteista oikeistopopulisteihin. Immosen kaudella korostunut ulkoparlamentaarisuus ainoastaan tasapainotti järjestön toiminnassa aiemmin vallinnutta epäsuhtaa. Sen tarkoitus ei ollut johdattaa järjestöä pois puoluepolitiikasta, vaan tuoda perinneyhdistykseksi näivettyneelle järjestölle katu-uskottavuutta niiden suoraa toimintaa kaipaavien fasistien silmissä, jotka olivat vaarassa valua PVL:n, Rajat kiinni -liikkeen ja Soldiers of Odinin riveihin. Nyt Suomen Sisun toimintaan kuuluu mm. hautakäyntejä sekä muita suomalaisen fasismin ja nationalismin perinteitä vaalivia juhlatilaisuuksia, kesäleirejä, eräretkiä, mielenosoituksia ja puhetilaisuuksia. Lisäksi se on verkostoitunut muiden fasististen ryhmien kanssa ja saavuttanut hallitsevan aseman Perussuomalaisten puoluekoneistossa. Vaikka Suomen Sisun toiminta on jäsenmääräänsä nähden pienimuotoista ja heikosti järjestäytynyttä, on järjestö viimein alkanut muodoltaan ja toiminnan sisällöltään vastaamaan sitä kuvaa, mikä sen perustajilla ja varhaisilla aktiiveilla oli aikoinaan mielessä.

Anarkistinen kirjasto
Anti-Copyright

Varis-verkosto
Mikä on Suomen Sisu?
20.6.2017

Haettu 15.12.2017 osoitteista https://varisverkosto.com/2017/06/skenen-haltuunotosta-puolueen-haltuunottoon-mika-on-suomen-sisu-12/ https://varisverkosto.com/2017/06/uusi-aktivoituminen-olli-immosen-johdolla-2013-2017-mika-on-suomen-sisu-22/
Kesäkuun alun kenties puhutuin aihe on ollut Perussuomalaisten ajautuminen suomensisulaisten fasistien käsiin, ja sitä seurannut niin kutsuttu hallituskriisi. Tämä teksti on osa kaksiosaista artikkelikokonaisuutta, jonka tarkoitus on selventää mikä on Suomen Sisu ja mistä sen politiikassa oikeastaan on kysymys. Ensimmäinen osa käsittelee Suomen Sisun historiaa ja poliittista strategiaa. Toinen osa käsittelee Suomen Sisun aktivoitumista sen nykyisen puheenjohtajan Olli Immosen kaudella 2013 eteenpäin. Alkuperäinen teksti kuvineen, kuvateksteineen ja lähdeviittauksineen luettavissa Varis-verkoston sivuilla (luettu 15.12.2017).

fi.theanarchistlibrary.org